

דער זייגער קלאַפט / משה־לייב האַלפערן

קלאַפט דער זייגער און דער אומרו

הוידעט זיך אהער־אהין.

טראַכט איך צי איך וועל שוין קיינמאָל

אנדערש ווערן ווי איך בין.

וויינט אין מיר דער מענטש, וואָס אייביק

איז ער פֿרעמד צו זיך אליין;

שפילט זיך, ווי אַ האַנט מיט סטרונעס,

עמעצער מיט מיין געוויין.

ניו־יאָרק, 1919

(פֿון אין ניו־יאָרק)

הַשְׁעוֹן מִכָּה / משה־לייב הלפרן

עברית: ישראלה בקר

הַשְׁעוֹן מִכָּה, וְנָעָה

הַמְטוּטֶלֶת מִן וְאֶל־.

הָאֶהָיָה אַחֵר אִי־פֶעם,

אֶת עֲצָמֵי אָנִי שׁוֹאֵל.

בְּתוֹכִי בּוֹכָה הָאִישׁ נָשׁ־

לְעֲצָמוֹ — לְנֶצַח — זָר;

עַל בְּכִי פּוֹרֵט לוֹ מִיִּשְׁהוּ,

כְּמוֹ הִיד עַל הַמִּיתָר.

תל־אביב, נובמבר 2025